

seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”. Apoc. 5:9

Dacă omenirea creează holocaust și genocid, suferință, durere și groază, noi știm reversul...Sângele Domnului e Salvarea...și din vinovați, ...copii de Dumnezeu.

Camelia Sabău



Fă-ți timp

*Fă-ți timp să privești cerul dimineața!
- *Limitele te vor strânge mai puțin toată ziua.....*

*Fă-ți timp să aduni Cuvântul în inima ta în fiecare zi! -*Lumina Lui te va călăuzi cu credincioșie.*

*Fă-ți timp să zîmbești! -*Trecerea-ți va fi mai ușoară prin valea plângerii.*

*Fă-ți timp să verși o lacrimă cu cel ce plânge!
- *Vezi vedea totul mai limpede și mai profund.*

*Fă-ți timp să taci și să meditezi! -*Îl vei auzi pe Dumnezeu și vei ști că primești putere.*

*Fă-ți timp întotdeauna pentru copii!
-*Poți învăța de la ei, cum să fii ca să intri în Împărăția lui Dumnezeu.*

*Fă-ți timp să te rogi! -*Câtă liniște, câtă nădejde, câtă încredere vei primi.*



Un zâmbet

La ora duminicală pentru a le explica copiilor cum va avea loc răpirea, este luat un magnet și mișcat la o înălțime de zece centimetri deasupra unei mese. Bucațile metalice sunt atrase, în timp ce obiectele nemetalice rămân pe masă. Dănuț, un băiețel de 6 ani, trage concluziile pentru ca toți să înțeleagă: ”Vedeți, toate agrafele de birou sunt creștine.”



ANUNȚURI:

Luni - ora 18 Comitet

Marti - ora 9 - grup de rugăciune
- ora 18 - tineret

Miercuri - ora 18 repetiție de cor

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

Vineri - ora 17 - Clubul pentru copii
Awana

Duminică - ora 9³⁰ Caticheză - în vederea
pregătirii pentru botez.
ora 10,17 - Biserica



STUDIUL BIBLIC:

Romani 4:1-25 Neprihănirea prin credință și Vechiul Testament



ADUNAREA GENERALĂ

În data de **24 februarie** a.c., ora 11 va avea loc Adunarea Generală a Bisericii Biruința.

La această întâlnire participă toți membrii botezați ai bisericii.

ORDINEA DE ZI

1. Alegerea biroului de zi (președinte, secretar)
 - alegerea număratorilor de voturi
 - numărarea celor prezenți
2. Prezentarea și votarea ordinii de zi
3. Rapoarte de activitate
 - raport casier
 - raport cenzori
 - raport pastor
4. Discuții pe marginea rapoartelor de activitate
5. Descărcarea de gestiune și dizolvarea comitetului
6. Membrale
7. Alegerea noului Comitet, alegerea cenzorilor, alegerea număratorilor de bani. Alegerea unui prezbiter pentru consacrare.
8. Prezentarea și votarea bugetului pe anul 2008
9. Luări de cuvânt, propuneri
10. Rugăciune de mulțumire și încredințare

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"



Anul IX, Nr. 377 din 17 februarie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

MENTA, MĂRARUL ȘI CHIMENUL

„Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din mentă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” (Matei 23:23).

Câtă conștiințozitate. Să fii atât de atent în privința datoriei față de Domnul încât să dai zeciuială până și din mentă, mărarul sau chimenul crescute în bătătura casei tale. Cu siguranță că mulți oameni priveau cu admirație atitudinea cărturarilor și Fariseilor. Singur Domnul Isus a fost Cel care i-a condamnat, rostind un „vai” profetic împotriva acestor practici fățarnice. Oamenii aceștia erau de condamnat deoarece încercau să-L împace pe Dumnezeu cu lucruri mici, dovedind neascultare și răzvrătire în privința lucrurilor mari. Cu alte cuvinte, au încercat să-L amăgească pe Dumnezeu cu resturi, în timp ce ei își trăiau viața după bunul lor plac, creând doar impresia unor oameni ai credinței. Ei s-au gândit că fac un târg bun, dacă sacrifică mentă, mărarul și chimenul dar nu-i întreabă nimeni de dreptate, milă și credincioșie.

Să nu cumva să cădem în greșala lor. Adică să îndeplinim cu multă strictețe unele lucruri minore ale vieții de credință dar în schimb să nu fim atenți la lucrurile de mare importanță ale relației noastre cu Dumnezeu. Noi nu-L putem păcăli pe Dumnezeu dacă încercăm să ne zugrăvim o aură de oameni corecți, construindu-ne o reputație bazată pe tot felul de lucruri de importanță secundară în domeniul credinței, respectând reguli sau dovedind strictețe în aspecte care țin de forma și nu de esența umblării cu Dumnezeu.

Să nu credeți că Dumnezeu nu pune preț pe îndeplinirea lucrurilor mici din viața de credință. El apreciază orice lucru făcut pentru gloria Sa, indiferent dacă este mare sau mic.

Însă Dumnezeu nu suportă ipocrizia. El nu acceptă sub nicio formă să fie păcălit. În relația cu El, trebuie să plecăm de la lucrul cel mai important spre cel mai mic și nu invers. Nu ne putem ascunde făcând lucruri mici, ca să scăpăm de îndeplinirea celor mari. Dumnezeu vrea să ne vadă mult mai preocupați de dreptate, milă și credincioșie decât să ne vadă numărând „menta, mărarul și chimenul”.

Există în zilele noastre oameni, ba chiar biserici care sunt atât de preocupați de mentă, mărar și chimen, încât nu mai au timp de adevăratele discipline spirituale și nici de marile doctrine ale credinței. Să ne întrebăm care sunt cele mai însemnate lucruri în ochii lui Dumnezeu și pe acelea să le îndeplinim cu prioritate. Abia după aceea, ne putem ocupa de mentă, mărar și chimen.

pastor Daniel Chereji

Nerăbdare

„Azi sunt mai aproape de casă cu o zi decât ieri. Mai aproape cu o zi de dimineața în care ceața se va ridica, necunoscutul va deveni cunoscut și toate semnele de întrebare se vor îndrepta devenind semne de exclamare.”

Vance Havner



Încurajare

„Uneori mi-e teamă, nu cumva să sufle vântul peste noi și pânzele noastre să fie adunate. Acum, sus toate pânzele! Ridicați până la ultima bucățică de pânză. Faceți ca fiecare efort să fie de folos, atâta timp cât Dumnezeu ne ajută. Să fim harnici, lucrători împreună cu El.”

Spurgeon



“I-am tras cu legături omenesti, cu funii de dragoste...” (Osea 11:4)

Potrivit învățăturilor Noului Testament cea mai mare poruncă este *“Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot sufletul tău.”* (Matei 22:37), iar următoarea poruncă este *„Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”* (Matei 22:39). Prin urmare vedem că Dumnezeu ne cere ca pe primul loc în viața noastră să fie relația cu El și apoi relația și legătura cu aproapele nostru. Pentru a avea și a obține legături armonioase și după voia Lui, cu aproapele nostru, Dumnezeu ne-a dat și șimijlocul prin care să o putem face și anume: DRAGOSTEA.

Dragostea este mijlocul, este “funia” care face posibilă legătura cu aproapele tău. Dar ce fel de dragoste ne pretinde Dumnezeu? Cum trebuie să fie aceasta? Dragostea pe care o așteptăm Dumnezeu de la noi trebuie să fie una sinceră, dezinteresată, jertfitoare, o dragoste de tip Agape. În Ioan 13:34-35 Dumnezeu ne arată cum să ne iubim aproapele și anume așa cum ne-a iubit EL. Dumnezeu ne-a iubit necondiționat și deși nu meritam și trăiam fiecare după felul acestei

lumi, EL Și-a jertfit unicul Fiu pentru noi. Pentru a ne exemplifica și pentru a ne învăța cum să ne iubim aproapele, Dumnezeu ne-a lăsat neumărate mudele pe paginile Bibliiei.

Unul din aceste modele demne de urmat este Ionatan, fiul lui Saul. Biblia ne spune că *“sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el.”* (1Samuel 18:1) Cum își iubește un om adevărat sufletul? Se îngrijește de el, încearcă să-și rezolve problemele sufletești și nu și-l chinuie.

Dar cum era capabil Ionatan de o asemenea dragoste? În primul rând Duhul lui Dumnezeu l-a făcut capabil de un asemenea lucru dar și faptul că atât David cât și Ionatan îl iubeau pe Dumnezeu și erau dispuși să trăiască alături de El. Privind din perspectiva umană, Ionatan avea toate motivele să-l urască pe David, potrivit cutumelor vremii Ionatan trebuia să fie urmașul la tron al lui Saul, dar pentru că Saul nu a ascultat porunca Domnului de a distruge pe Amaleciți și și-a luat asupra lui o atribuție pe care o avea doar marele preot, a fost lepădat ca împărat și casa sa urma să fie înlăturată de la domnie, Dumnezeu alegând în fruntea Israelului pe David, un tânăr cioban cu păr bălai și fața frumoasă, așa cum îl descrie 1 Samuel. În asemenea împrejurări Ionatan putea să se razvrătească, dar el nu a făcut asta, a înțeles că Dumnezeu datorită neascultării lui Saul Și-a restras mâna de peste casa sa și a acceptat faptul că David îi va lua locul la tron.

În loc să-l urască, Ionatan l-a luat pe David alături de el înțelegând că este omul lui Dumnezeu, și, deși își iubea tatăl atunci când acesta caută să îl omoare pe David, tânărul Ionatan îl ajută să scape. Ionatan era omul păcii și a încercat să aducă împăcarea între cei doi pentru că îi iubea. Nu poți să fii un făcător de pace dacă nu ești umplut de dragoste. În același timp, tânărul prinț Ionatan este un simbol al prieteniei sincere izvorâtă tot din dragoste, și, deși era fiul împăratului nu s-a sfiit să-l ia pe David, care era un simplu cioban, alături de el și mai mult, să încheie un legământ cu acesta și să rămână credincios acestui legământ. Deși ani de zile au fost

neînțelegeri între David și Saul pretenția lui Ionatan a ramas la fel pentru David, fiind conștient că David era înzestrat și binecuvântat de Dumnezeu, el, prințul, trebuia să-i acorde prietenia lui, știind că Israelul are nevoie de asemenea oameni. Cu ajutorul dragostei, Ionatan a fost omul care e gata să-și ajute prietenul să-i ia locul, să urce mai sus decât ar fi putut el urca. Suntem noi în stare de o așa dragoste jertfitoare? Suntem în stare să ne iubim aproapele din tot sufletul, știind că ne va întrece, că va fi mai mare decât noi? Domnul să ne ajute ca în fiecare din noi să existe o asemenea dragoste pentru aproapele nostru, o dragoste sinceră și necondiționată.

Mihai și Anca Sabău



*„Aș vrea să zbor ...
aș vrea să zbor
mai sus de nori
să mă-ntâlnesc cu El
aș vrea să zbor...”*

Aceste versuri, însoțite de melodia lor lirică le aveam în minte în momentul în care priveam de pe terasa înaltă a Muzeului Holocaustului, Ierusalimul... care se-ntindea liniștit, victorios, comemorându-și fiii căzuți de-a lungul anilor... Și parcă în atmosfera caldă ce-l învăluia se auzeau harfele...de departe...din timp...și voci blânde de evrei, cântând piano și cu dor în glas:

*„ Ierusalime, dacă eu te voi uita;
Dreapta mea, să-și uite iscusința sa...
Ierusalime, mi-e dor de tine...
și-n veci de veci nu te-oi uita”*

După ce ne reamintisem grozăviile petrecute cu evreii,...după ce am văzut atâtea dovezi, imagini zguduitoare, care s-au întipărit în mintea noastră, chiar simțeam că cel mai bine ar fi să zburăm...să „ne-ntâlnim cu El”...să scăpăm de toate poverile...trecutului ce apasă greu umerii omenirii...

O clădire monument din frumoasa grădină a muzeului ne păstrează în memorie

greutatea poverii evenimentelor dureroase întâmplare în lumea noastră. Sugestiv clădirea arată așa: Pereți solizi, construiți din pietre mari rotunjite, legate bine cu mortar puternic, susțin o placă groasă de beton monolit...Placa de beton e atât de groasă încât ai senzația că va zdrobi pereții de piatră...

Și acum să înțelegem: pietrele rotunjite suntem noi, ...oamenii...legați în mortar de dragoste și conviețuire... iar betonul greu ce-l ținem pe umerii noștri este vina ce-o purtăm pentru evenimentele petrecute în trecutul nostru... noi, am provocat și am îngăduit să se întâmple acele acte reprobabile... În interior, sala e mare, largă...și în mijlocul ei este o flacăra ce arde neconținut...să nu uităm...să ne aducem mereu aminte...și niciodată să nu mai facem așa!...

Și-am mai trăit un moment ce a stors lacrimi din ochii noștri și ne-a făcut să vedem altfel viața noastră în lumea acesta... Niște coridoare înguste formate din balustrade ne-au condus într-o încăpere mare, foarte întunecată...parcă eram pierduți în cer, într-o noapte fără lună. Mii, zeci de mii de steluțe mici, mici, sclipeau pe această „boltă” întunecată. O muzică celestă, completa această ambianță...Hannan Isachar doi ani, Israel Taldy -5 ani, David Radovan -7 ani, Miriam Boaz -9 ani, Isac Yehuda-6 ani...și tot așa, în continuare, o voce blândă, feminină, enunța numele copiilor uciși în Holocaust...oare cum ar trebui să fie omul care și-ar putea reține lacrimile... care nu ar simți părere de rău...care nu ar vrea să facă ceva...pentru o lume mai bună?!...

...Păcatul... marele nostru dușman...neascultarea de Domnul, aduce în sufletele noastre, sentimentul de vinovăție...dar, există salvare pentru întrega omenire! pentru *„că sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat”* (1Ioan 1:7)...și toată greutatea actelor reprobabile de pe umerii noștri, din inimile noastre, poate fi ridicată ca un fulg pentru că Domnul Isus a plătit prețul! *„A răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Său, oamenii din orice*